

ere udeladte, da der paa Færøerne kun havees een (Juni) Termin.

ad § 11.

Næst at bemærke, at Udtrykket „Selveier-bonde“, der findes i denne Paragraph og flere Steder i det fra Lagthinget indkomne Udkast, her er ombyttet med Ordet „Selveier“, deels fordi dette sidste Udtryk ogsaa bruges andre Steder i Lagthingets Udkast (sefr. § 16 og 17), deels fordi det i sig selv er klart, medens det første Udtryk i Lovgivningen bruges i forskjellige Betydninger f. Ex. L. 3—12 og Frdn. 22de November 1837, tilføies, at der ved denne Paragraphs Slutning er optaget en Bestemmelse om, at den Længstlevendes Ret til i Overensstemmelse med § 15 i Frdn. 21de Mai 1845, at tage Arv efter den Forstafødte skal i det i Paragraphen omhandlede Tilfælde bortfalde. En saadan Bestemmelse fandtes allerede, allerede redigeret, i Lagthingets Forslag til § 12 in fine, hvor den er optagen efter Frdn. 21de Mai 1845 § 26, men da den naturligt har sin Plads i § 11 og derimod passer mindre godt til § 12 efter dennes Indhold, er den fra sidstnævnte Sted bleven overført til § 11.

ad § 12.

Denne Paragraph fandtes ikke i det af Amtmanden forelagte Udkast, men er foreslaaet optaget af Lagthinget, fordi § 26 i Frdn. af 21de Mai 1845, med hvilken denne Paragraphs Indhold stemmer overeens, ved bemeldte Frdnings Udvidelse til Færøerne ved Lov af 4de Januar 1854 blev udeladt, som uden praktisk Anvendelse efter de daværende Forhold.

Da, derhos det i Frdn. 21de Mai 1845 § 26 forekommende Udtryk „ovrigt“ Formue, der var optaget i den nærværende Paragraph i Lagthingets Udkast, har givet Anledning til Tvivl om, hvorledes den i Paragraphen indeholdte Bestemmelse burde forståes, er bemeldte Udtryk ombyttet med „efterladte“ Formue, hvorved Meningen formeentligen bliver tilstrækkelig klar.

ad § 13—14.

Disse Paragrapher ere overeensstemmende med §§ 14—15 i Lagthingets Udkast og Frdn. af 22de November 1837 §§ 9 og 10.

§ 13 i Lagthingets Udkast, der svarer til § 6 i Frdn. af 22de November 1837, er her udeladt, fordi de vedkommende Ciere, efterat Arveloven af 21de Mai 1845, navnlig dens § 21, er udvidet til Færøerne, allerede i Kraft af denne Lov have fuldstændig Testationsret over deres Gaarde, naar de ingen Livsarvinger have.

ad § 15.

Første Pasfus af denne Paragraph er overeensstemmende med § 16 i Lagthingets Udkast og Frdn. af 22de Novbr. 1837 § 12, 1ste Membrum.

I Lagthingets Udkast var derimod ikke optaget en til 2det Membrum af § 12 i bemeldte Frdn. svarende Bestemmelse om Testamentets Thinglæsning, naar der er disponeret efter dette Lovudkasts §§ 8 og 10. Naar imidlertid hensees til Bessaffenheden af de i disse Paragrapher omhandlede Dispositioner, vil Testamentets Thinglæsning vistnok være nødvendig til Betyggelse for Tredemænd, og man har derfor i nærværende Paragraphs anden Pasfus optaget en Bestemmelse herom.

ad § 16.

Da den her anførte Bestemmelse kun kan komme til Anvendelse med Hensyn til den Giensdom, der er belagt med det i §§ 1 til 5 ommeldte Baand, men dette ikke klart fremgik af Paragraphen, saaledes som den i Lagthingets Udkast var redigeret, er en hertil sigtende Resolutionsforandring foretagen i Paragraphens Begyndelse.

ad §§ 17—18.

I det af Amtmanden udarbejdede Udkast fandtes ikke disse Paragrapher, hvorimod der var foreslaaet en Bestemmelse om, at enhver Jordlod, der paa Skifte tilfalder en Umyndig, naar den er mindre end en halv Mark, samlet i een Havepart, skulde forauktioneres, og Provenuet administreres af Overformynderiet paa sædvanlig lovbestemt Maade. Lagthinget erkjendte vel, at der laader sig anføre en Deel for dette Forslag, men det troede dog ikke at kunne tiltræde samme, navnlig fordi den foreslaaede Foranstaltning i saa høi Grad er stridende mod de Ansuelser, som fra umindelige